

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.11.2019
COM(2019) 622 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

**om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om ændring af protokollen til aftalen om
lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) vedrørende
regelmæssig og speciel regelmæssig international personbefordring med bus og
protokollen om ændring af aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med
bus (Interbusaftalen) ved at give mulighed for Kongeriget Marokkos tiltrædelse**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR HENSTILLINGEN

Interbusaftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus⁽¹⁾ (i det følgende benævnt "Interbusaftalen") trådte i kraft den 1. januar 2003. Den Europæiske Union er aftalepart i Interbusaftalen ⁽²⁾.

Interbusaftalen omfatter i øjeblikket lejlighedsvis international personbefordring med bus.

Den 5. december 2014 ⁽³⁾ bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger på Den Europæiske Unions vegne med henblik på udvide Interbusaftalens anvendelsesområde til regelmæssig og speciel regelmæssig personbefordring med bus. Med samme bemyndigelse fra Rådet forhandlede Kommissionen en protokol, der giver mulighed for Kongeriget Marokkos tiltrædelse af Interbusaftalen.

På grundlag af et forslag fra Kommission vedtog Rådet den 16. juli 2018 ⁽⁴⁾ afgørelser om undertegnelse af begge protokoller.

Ved artikel 20, stk. 1, i protokollen til aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) vedrørende regelmæssig og speciel regelmæssig international personbefordring med bus (i det følgende benævnt "protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel") og artikel 2 i protokollen om ændring af aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) ved at give mulighed for Kongeriget Marokkos tiltrædelse (i det følgende benævnt "protokollen om Kongeriget Marokko") fastsættes følgende: "Denne protokol er åben for undertegnelse i Bruxelles fra den 16. juli 2018 til den 16. april 2019 i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, som er depositar for protokollen."

Før perioden for undertegnelse udløb, det vil sige før den 16. april 2019, havde kun én aftalepart i Interbusaftalen undertegnet protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel, og fire aftaleparter i Interbusaftalen havde undertegnet protokollen om Kongeriget Marokko.

I protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel fastsættes, for så vidt angår dens ikrafttræden, at de respektive bestemmelser i Interbusaftalen, særlig artikel 27 og 28, finder tilsvarende anvendelse. I henhold til bestemmelserne skal aftalen godkendes eller ratificeres af underskriverne i overensstemmelse med disses egne procedurer og træde i kraft for de aftaleparter, der har godkendt eller ratificeret den, når fire aftaleparter, herunder EU, har

¹ EFT L 321 af 26.11.2002, s. 13.

² Udover Den Europæiske Union er følgende lande aftaleparter i Interbusaftalen: Republikken Albanien, Bosnien-Hercegovina, Republikken Moldova, Montenegro, Republikken Nordmakedonien, Republikken Tyrkiet og Ukraine, (i det følgende benævnt "aftaleparterne i Interbusaftalen").

³ SGS14/15073 af 5. december 2014.

⁴ Rådets afgørelse (EU) 2018/1195 af 16. juli 2018 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af en protokol til aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) vedrørende regelmæssig og speciel regelmæssig international personbefordring med bus (EUT L 214 af 23.8.2018, s. 3).

Rådets afgørelse (EU) 2018/1211 af 16. juli 2018 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af en protokol om ændring af aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) ved at give mulighed for Kongeriget Marokkos tiltrædelse (EUT L 222 af 3.9.2018, s. 1).

godkendt eller ratificeret den. Henvisningen til underskriverne indebærer, at for at protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel kan træde i kraft, skal mindst fire aftaleparter have undertegnet og efterfølgende godkendt eller ratificeret den. Som nævnt ovenfor havde kun Unionen undertegnet protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel, før den periode, hvor protokollen var åben for undertegnelse, udløb.

I protokollen om Kongeriget Marokko fastsættes, at den skal undertegnes, godkendes eller ratificeres af underskriverne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den giver dog ikke mulighed for, at aftaleparter, som ikke har undertegnet og godkendt eller ratificeret den, kan tiltræde den. Som nævnt ovenfor havde ikke alle aftaleparter i Interbusaftalen undertegnet protokollen om Kongeriget Marokko, før den periode, hvor protokollen var åben for undertegnelse, udløb.

På baggrund af ovenstående kan ingen anden aftalepart i Interbusaftalen undertegne og efterfølgende godkende eller ratificere dem og ligeledes blive aftalepart i dem, medmindre de perioder, hvor protokollerne er åbne for undertegnelse, forlænges eller fjernes. Dette kan få alvorlige følger: Protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel vil ikke kunne træde i kraft, da dette kræver fire ratificeringer, mens protokollen om Kongeriget Marokko, som er undertegnet og godkendt eller ratificeret af fire aftaleparter i Interbusaftalen, kan træde i kraft, men kun ville omfatte fire ud af de otte nuværende aftaleparter, hvilket ville gøre forvaltningen af Interbusaftalen uforholdsmæssigt kompleks og rent praktisk hindre Kongeriget Marokko i at indgå i et traktatmæssigt forhold med alle aftaleparterne i Interbusaftalen.

Hvis Kongeriget Marokko skulle tiltræde Interbusaftalen, før alle de nuværende aftaleparter i Interbusaftalen har ratificeret protokollen om Kongeriget Marokko, ville dette desuden i praksis skabe en ny, mindre Interbusaftale inden for rammerne af den primære aftale (en aftale med Kongeriget Marokko og de aftaleparter, for hvilke protokollen ville være trådt i kraft, og en anden med de nuværende otte aftaleparter uden Kongeriget Marokko). Der er ikke fastsat bestemmelser om en sådan ordning ikke i Interbusaftalen, og det ville i praksis gøre det umuligt at forvalte Interbusaftalen. Derfor bør artikel 4 i protokollen om Kongeriget Marokko bør ændres således, at protokollen først træder i kraft, efter at alle aftaleparter i Interbusaftalen har godkendt eller ratificeret den.

Da en af aftaleparterne i Interbusaftalen, nemlig Republikken Nordmakedonien, i mellemtiden har ændret sin officielle benævnelse, kan det være belejligt også at ændre de to protokoller, således at der henvises til den pågældende aftalepart med dennes nye benævnelse.

Ændringen af protokollerne bør ikke påvirke gyldigheden af de undertegnelser, der allerede har fundet sted.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Kommissionen har ikke gennemført en konsekvensanalyse og har heller ikke benyttet ekstern ekspertbistand, når det drejer sig om de ændringer, som foreslås i denne henstilling, da de ikke vedrører substansen i de to protokoller.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF HENSTILLINGEN

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 3 og 4.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence) og proportionalitetsprincippet**

Hverken nærhedsprincippet eller proportionalitetsprincippet er berørt, da spørgsmålet henhører under Unionens eksterne enekompetence.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede henstilling er i overensstemmelse med Unionens fælles transportpolitik og andre eksterne politikker.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ingen.

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om ændring af protokollen til aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) vedrørende regelmæssig og speciel regelmæssig international personbefordring med bus og protokollen om ændring af aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) ved at give mulighed for Kongeriget Marokkos tiltrædelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 3 og 4,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indgåelsen af Interbusaftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus ("Interbusaftalen") blev godkendt på Unionens vegne ved Rådets afgørelse af 3. oktober 2002². Interbusaftalen trådte i kraft den 1. januar 2003.
- (2) Rådet vedtog afgørelse (EU) 2018/1195³ og afgørelse (EU) 2018/1211⁴ den 16. juli 2018 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af en protokol til aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) vedrørende regelmæssig og speciel regelmæssig international personbefordring med bus (i det følgende benævnt "protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel") og en protokol om ændring af aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) ved at give mulighed for Kongeriget Marokkos tiltrædelse (i det følgende benævnt "protokollen om Kongeriget Marokko").
- (3) Unionen undertegnede protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel den 24. september 2018 og protokollen om Kongeriget Marokko den 11. april 2019.
- (4) Udover Unionen har Bosnien-Hercegovina, Montenegro og Tyrkiet undertegnet protokollen om Kongeriget Marokko. For så vidt angår protokollen vedrørende international regelmæssig og speciel regelmæssig personbefordring med bus, har kun Unionen undertegnet den.
- (5) Den periode, hvor de protokoller, var åbne for undertegnelse, udløb den 16. april 2019. For at give de aftaleparter i Interbusaftalen, der endnu ikke har gjort det, mulighed for at undertegne og indgå de to protokoller, bør protokollerne ændres således, at der ikke i dem er fastsat en specifik periode, i hvilken de er åbne for undertegnelse.

¹ [INDSÆT HENVISNING]

² Rådets afgørelse 3. oktober 2002 om indgåelse af Interbus-aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (EFT L 321 af 26.11.2002, s. 11).

³ EUT L 214 af 23.8.2018, s. 3.

⁴ EUT L 222 af 3.9.2018, s. 1.

- (6) Protokollen om Kongeriget Marokko bør ændres således, at den træder i kraft, efter at alle aftaleparter i Interbusaftalen har undertegnet og ratificeret den.
- (7) En af aftaleparterne i Interbusaftalen, nemlig Republikken Nordmakedonien, har ændret sin officielle benævnelse, og dette bør tages i betragtning i protokollernes ordlyd.
- (8) De undertegnelser af protokollerne, som fandt sted før den 16. april 2019, bør fortsat være gyldige.
- (9) Derfor bør Kommissionen bemyndiges til på Den Europæiske Unions vegne at forhandle ændringer af protokollen om rutekørsel og speciel rutekørsel og protokollen om Kongeriget Marokko —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges herved til på Unionens vegne at føre forhandlinger om en ændring af protokollen til aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) vedrørende regelmæssig og speciel regelmæssig international personbefordring med bus og af protokollen om ændring af aftalen om lejlighedsvis international personbefordring med bus (Interbusaftalen) ved at give mulighed for Kongeriget Marokkos tiltrædelse, således at der ikke er nogen tidsbegrænsning for den periode, hvor protokollerne er åbne for undertegnelse, at ændringen af en af aftaleparterne i Interbusaftalens benævnelse tages i betragtning, og at der gælder nye vilkår for ikrafttrædelse af protokollen om Kongeriget Marokko.

Artikel 2

Forhandlingsdirektiverne er fastsat i bilaget.

Artikel 3

Forhandlingerne føres i samråd med [navn på det særlige udvalg indsættes af Rådet].

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*